

Inhoudsopgave

<i>Visie</i>	1
<i>Redactioneel</i>	1
<i>Kwetsbaar herbeginnen</i>	2
<i>Medeleven</i>	3
<i>Wekelijkse bloemengroet</i>	3
<i>Bij de vieringen</i>	3
<i>De Veertigdagentijd</i>	3
<i>Ad van der Helm</i>	
<i>bisschoppelijk vicaris bisdom Rotterdam</i>	4
<i>Geloofsgemeenschap in verkennergebied</i>	4
<i>Mag ik mij even voorstellen...</i>	
<i>Marlène Falke-de Hoogh</i>	5
<i>In memoriam Aad van der Lee</i>	6
<i>Uit de AKM...</i>	6
<i>Nieuw AKM-lid stelt zich voor:</i>	
<i>Ester Korbee-van Hille</i>	7
<i>Opbrengst collecten nov.-december 2012</i>	8
<i>Dirigent Regenboogkoor</i>	8
<i>De wereld, vol van God of vol realiteit?</i>	9
<i>Oerverhalen, ons beeld van mens en wereld</i>	9
<i>Lezen in de Joodse Bijbel</i>	9
<i>Een pelgrimsweg door de 40dagentijd</i>	10
<i>Mensen met grote namen</i>	11
<i>Jongvolwassenen</i>	11
<i>Jonge gezinnen</i>	11
<i>Rol wijkcontacten essentieel bij opbouw</i>	
<i>van de oecumenische geloofsgemeenschap</i>	11
<i>Op bezoek bij de Lodewijk</i>	14
<i>Vastenmaaltijd</i>	14
<i>Bijbeltapes</i>	14
<i>Kerstcadeau</i>	15
<i>Agenda</i>	16

Visie

De oecumenische geloofsgemeenschap 'De Regenboog' voelt zich geïnspireerd door de Bijbel en wil in navolging van Jezus Christus een open huis zijn voor iedereen, jong en oud. In dit huis ontmoeten we elkaar en stellen we ons open voor anderen. We willen ons geloof beleven en belijden in oecumenische vieringen, in dienen en leren, in omzien naar elkaar.

In de oecumene zoeken we naar een bredere invulling van ons geloof, in eenheid én verscheidenheid. De veelkleurigheid van onze tradities en van onze persoonlijke geloofsbeleving vormt een bron van voortdurende verrijking, die ons in alle facetten van het leven bezielt. Daarin voelen we ons verbonden met mensen overal ter wereld en van alle tijden.

Met het vuur van ons geloof willen we ook mensen buiten de kerk, de wijk en de stad, in de wereld om ons heen, dichtbij en veraf, in woord en daad warmte bieden.

Redactioneel

Vorig jaar rond deze tijd was het 40-jarig jubileum van de Regenboog nog in volle gang. Het Bulletin begon toen pas aan jaargang 39. Nu ligt voor u het eerste nummer van de 40^e jaargang van het Bulletin, dat in al die jaren door vele handen is vervaardigd. De redactie hoopt ook bij de invulling van deze jaargang veel input van u te ontvangen. Die input kan bestaan uit artikelen of suggesties, maar ook uit op- dan wel aanmerkingen over de inhoud.

Het Bulletin opent met een column uit de nieuwsbrief van het LOP, genaamd 'Kwetsbaar herbeginnen'. Na een toelichting van Ds. Inge Smidt op de vieringen van Aswoensdag en zondag 17 februari, staat de deken van Amsterdam uitgebreid stil bij de Vastentijd. Vervolgens kunt u lezen dat Dr. Ad van der Helm is benoemd tot bisschoppelijk vicaris van het regio-vicariaat Den Haag. Op 13 januari jl. heeft hij pastoraal werker Marlène Falke-de Hoogh geïnstalleerd in de Regenboog. In het volgende artikel kunt u meer over haar te weten komen. Tijdens die viering van 13 januari, werd het Regenboogkoor geleid door Peter Scheele. In dit Bulletin vindt u de heugelijke mededeling, dat hij de vaste dirigent van het koor geworden is.

Eind november is Aad van der Lee op 85-jarige leeftijd overleden. Pst. Jaap van der Bie schreef zijn In Memoriam.

U kunt verder lezen waarmee de AKM zich de afgelopen tijd heeft beziggehouden. Ook kunt u meer te weten komen over de nieuwe secretaris, Ester Korbee. Zij besloot zich bij de AKM aan te sluiten, naar aanleiding van een oproep in het vorige Bulletin.

De komende maanden vinden er in de Regenboog allerlei activiteiten plaats. Er zijn onder andere bijeenkomsten over schilders, de schepping en de Joodse Bijbel. Verder kunt u zich aanmelden voor een gebedspelgrimage en een bezoek aan de Lodewijkkerk. Frances heeft voor dit nummer de werkgroep Wijkcontacten geïnterviewd.

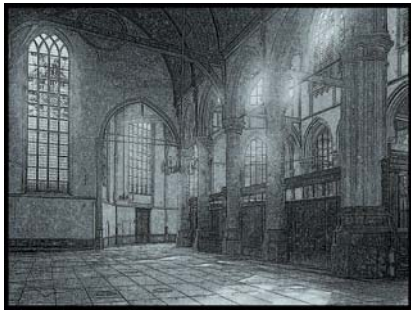
Het Bulletin eindigt met een kort artikeltje over de Bijbel in hoorspelvorm en de column van Corine, die dit maal gaat over een levend kerstcadeau.

De redactie

Kwetsbaar herbeginnen

(Column geschreven door Frans van Schaik)

“De herfst van het westers christendom lijkt langzaam plaats te maken voor koning winter.” Matthijs Dribergen (in Trouw van 15 dec. j.l.) constateert dit niet als een onontkoombaar feit: het is afgelopen met het christendom! Nee, hij vertelt hoe hij denkt een plek gevonden te hebben om te overwinteren: de Oude Kerk in Amsterdam.

Af en toe komen er nog wat mensen samen in die Oude Kerk: op zondagmorgen of zondagmiddag. Verder is het er, - zoals in zoveel oude kerken - “koud, letterlijk steenkoud.” En toch biedt diezelfde koude, lege kerk met haar monumentale architectuur hem ruimte voor zijn persoonlijke ervaringen. Het is voor hem een plek waar hij zich verbonden voelt met mensen van eeuwen vóór hem op hun zoektocht naar de Eeuwige. Maar tegelijk voelt hij zich ook verbonden met de incidentele bezoeker/zinzoeker die hij in deze grote koude ruimte ontmoet.

Matthijs Dribergen houdt een warm pleidooi om een dikke jas en warme schoenen aan te trekken en in de “oude, lege kerk” te overwinteren. Het is een grote ruimte, veel te groot, economisch onverantwoord.. Je komt in zo'n kerk misschien maar een paar andere zinzoekers tegen uit heden en verleden. Maar juist zo'n kerk kan een vrijplaats worden, een open ruimte voor iedereen. Niemand mag bij voorbaat buitengesloten worden, gelovigen, andersgelovigen en niet-gelovigen zijn welkom.

En in die kerk is ruimte genoeg voor een nieuwe taal. De taal van eeuwen terug is nu eenmaal onbegrijpelijk geworden, is zelfs soms drager geworden van onderdrukking, onbegrip en uitsluiting. Haal de taal van musici, dichters, beeldende kunstenaars van deze tijd binnen. In zo'n ruimte – een ruimte om te zijn en te experimenteren - kunnen verrassende ontmoetingen plaats vinden. Je kunt er samen met anderen – niet ten koste van anderen - boven jezelf uitstijgen, weten dat je “in God geborgen bent”, en bezieling vinden voor je

dagelijks leven.

Het doet me goed om te weten dat er mensen zijn, mensen van deze tijd, zoals Matthijs Dribergen, maar ook bv. een Monique Samuel, die geloven dat een lege, oude kerk opnieuw gevuld kan worden met een open, oprecht gelovige sfeer van verbondenheid tussen mensen. Daarbij hopen zij iets van de mysterieuze verbondenheid, behalve in de

oude verhalen van de Schrift, ook te vinden in de cultuur van onze dagen.

Ikzelf heb het geluk een thuisplek gevonden te hebben in een oecumenische geloofsgemeenschap, die openstaat voor wat mensen in de wijk en in de stad schrijvend en beeldend proberen op te roepen. Telkens zijn er aan de muren van de Ontmoetingskerk in Nijmegen andere schilderijen te zien, zowel van bijna-professionele amateurs als van mensen, die gewoon voor hun plezier zich daarin uit-leven. Gedichten van mensen uit de wijk worden verspreid, beelden van plaatselijke beeldkunstenaars krijgen een plaats in de eredienst, evenals de verhalen van verhalenvertellers. Geen ‘kerkelijke kunst’, maar ‘kunst in de kerk’.

En het is verrassend hoe dan “soms heel even” de oude lege kerkruimte gevuld wordt met een nieuwe sacrale sfeer, waarin het gewone alledaagse leven “heilig” wordt, oproept tot heel-zijn. Niet met veel grote woorden, bij voorbaat in stilte.

Misschien een kwetsbaar herbegin, maar is dat ook niet de boodschap van Kerstmis?

Zoals Kris Gelaude schrijft in haar bundel “Voor wie verstilling zoekt”:

*Soms is er slechts ver weg
een ster aan de hemel te vinden.
Soms is er nog amper het weten
van ooit een goddelijke wens.
Soms is er gewoon maar een mens
die op je weg komt en die je raakt.
Soms is er niet meer dan een sinteltje hoop
op gerechtigheid en vrede.*

*Maar misschien is dat net genoeg
om vonken te slaan
uit een wereld van steen.
En ergens een vuur aan te maken
dat mensen verzamelt.
En dat hun harten verwarmt
en dat hun ogen doet zien,
hoe het geheim van de menswording
hun zelf in handen gelegd werd.
Teer als een twijgje.
Een pasgeboren kind.
Zo kwetsbaar God
die telkens met ons herbegint.*

bron: LOP-Nieuwsbrief december 2012

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores?
Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Atie Segaar, Primuladuin 3
Telefoon: 521 00 42

Bij de vieringen

Dit Bulletin bestrijkt de periode van Epifanie tot het eerste gedeelte van de veertigdagentijd. Een paar momenten uit Jezus' leven, die ons iets duidelijk maken van wie Hij was en vervolgens verder met de voorbereiding op zijn lijden, sterven en opstanding.

Woensdag 13 februari, 19.30 u begint de veertigdagentijd met de viering van aswoensdag. Waar Jezus de moeilijke weg van de Zoon begint, vragen wij ons af: wie is de mens, dat U aan hem denkt? Het mensenkind, dat U naar ons omziet? Zo begint de tijd van inkeer, vasten en gebed.

Zondag 17 februari is de eerste zondag van de veertigdagentijd. Wij ontmoeten Jezus, metgezel en leidsman ten leven, deze zondag in de woestijn, waar hij door de duivel op de proef wordt gesteld. Daarbij is de duivel geen gevaarlijke gedaante met horens en bokkepoten, maar meer een wezen, een stem die verwarring komt stichten. Hij probeert Jezus uit zijn evenwicht te halen, maar Jezus laat zich niet van zijn stuk brengen. Hij blijft staande, echt en oprecht.

Wat kun je daar naar verlangen als je jezelf in verwarring gebracht voelt en uit je evenwicht. Waar haalt Jezus zijn inzicht en standvastigheid vandaan?

Ds. Inge Smidt

De Veertigdagentijd

Aswoensdag 13 februari, is het begin van de 40 dagen durende Vastentijd die loopt tot Paaszaterdag 30 maart (de zondagen worden niet meegeteld). De veertigdagentijd begint op Aswoensdag met een boeteviering. In de kerk wordt dan met de as van de verbrande palmtakjes een askruisje op het hoofd van de gelovigen gezet, om hen aan te sporen tot bezinning, boete en bekering.

Het evangelie van Aswoensdag spreekt over vasten, bidden en aalmoezen geven. Jezus waarschuwt ons dat dat niet mag ontaarden in een uitwendige dienst "om gezien te worden door de mensen". Vasten is voor Jezus meer dan je onthouden van eten en drinken. Het heeft alles te maken met de Vader die in de hemel is en met de broeders in nood.

De vastentijd moet ons leren hoe je opstelling is tegenover de materiële dingen, tegenover welvaart en bezit. Wij leven in een tijd, waarin wij onszelf als mens wat al te graag centraal stellen. "Zelfontplooiing" is de slogan. Kunnen we nog wel delen van wat we hebben? Wij hebben het vaak over verslaving en denken daarbij aan verdovende middelen. Maar elk mens lijdt aan verslaving, want elk mens vindt bij tijd en wijle dingen belangrijker dan de mensen om ons heen.

De vastentijd is een oefentijd naar Pasen. Je handen leegmaken om ze te kunnen vullen met zaken die God raken. In de vastentijd gaat het om deze drie belangrijke woorden:

vasten, bidden en aalmoezen geven. En wat dat laatste betreft, het gaat om meer dan 'n paar geldstukken. Het mag best 'n beetje pijn doen, als je geldbeurs wat dunner wordt. Gelukkig ben je, als je er iets anders voor moet laten staan. Onder aalmoezen geven wordt ook verstaan: iets van je tijd aan anderen geven, het verdriet met anderen delen, geduld hebben met elkaar. En zo groeien we toe naar een nieuwe stijl van leven.

De tijd van vasten, boete, bidden en mededeelzaamheid breekt aan. Dat is een hele opgave. Maar we mogen gerust zijn, over de hele wereld vasten ze met ons mee. Het is

'n tijd, waarin we ons bezig zullen houden met de vraagstukken in onze samenleving: met vrede, gerechtigheid, de heiligheid van de schepping. Wat doen we concreet aan vrede in ons gezin, in onze buurt? Wat doen we aan de bescherming van ons milieu, lucht, water, groen? Wat doen we om de afvalstroom te verminderen? Wat doen we aan een maatschappij die geen soberheid kent en geen soberheid wil? Wat doen we aan de harde koel-zakelijke sfeer waarin mensen met elkaar omgaan? Hoe gaan we om met de noodlijdenden onder ons - in financieel, maar ook in geestelijk opzicht? Geeft ons wekelijks samenkomen ons voldoende steun mee, voldoende inspiratie?

Jezus gaat niet door de knieën voor het materialisme. Hij gaat niet in op de bekoring van een ik-gericht leven. Veertig dagen lang krijgen we de kans om los te komen van de dingen van deze wereld: om te leren er weer te zijn voor elkaar en voor God, zoals God er wil zijn voor ons. Als het ons zou lukken onze handen leeg te maken, zal het Paasfeest des te groter zijn!

Pater Ambro Bakker s.m.a.
Bron: www.dekenaat-amsterdam.nl (bewerkt door de redactie).

Ad van der Helm bisschoppelijk vicaris bisdom Rotterdam

Per 1 januari 2013 heeft het bisdom Rotterdam de dekenaten opgeheven en het bisdom onderverdeeld in twee regio-vicariaten: Het regio-vicariaat Rotterdam (zuidelijke helft bisdom) en het regio-vicariaat Den Haag (noordelijke helft bisdom).

Dr. A van der Helm is benoemd tot bisschoppelijk vicaris van het regio-vicariaat Den Haag, dat o.a. de parochie HH. Petrus en Paulus te Leiden e.o. en het vicariaat Merenwijk omvat. Interessant is te vermelden

dat vicaris van der Helm bovendien de oecumene als bijzonder aandachtsveld heeft. Naast zijn werk als bisschoppelijk vicaris blijft Ad van der Helm ook werkzaam in het parochiepastoraat en blijft hij administrator van het vicariaat Merenwijk.

Dr. A. van der Helm zal 7 februari 2013 geïnstalleerd worden als bisschoppelijk vicaris tijdens een eucharistieviering in de kerk van de H. Johannes de Doper te Katwijk a/d Rijn. Aanvang 19.30 uur

Hendrikjan de Jong, vicevoorzitter vicariaat Merenwijk

Geloofsgemeenschap in verkennergebied

Zondag 13 januari werd in de viering Marlène Falke-de Hoogh als pastoraal werker voorgesteld aan de geloofsgemeenschap. Marlène is per 1 februari aangesteld bij, zoals dat officieel heet, het RK Vicariaat Merenwijk. Bij die werkzaamheden hoort ook, zoals blijkt uit de brief van de bisschop: "oog houden voor de ontwikkelingen in de parochie HH Petrus en Paulus en de samenwerking tussen de Regenboog en die parochie bevorderen". Marlène is ook verbonden met de leden van het pastorale team van de HH Petrus en Paulus-parochie.

Ad van der Helm die voorging in de viering gebruikte de rivier (in de lezing de Jordaan) als symbool van een grens. Een grens tussen twee werelden. In Leiden was de Rijn destijds de scheiding tussen het beschaafde Romeinse Rijk en de niet beschaafde wereld. De Merenwijk ligt in de wereld van de barbaren. Maar het is ook de plek voor de verkenners, nieuwsgierigen naar het andere land. Verspieders die het goede van het eigen land willen brengen en het goede van het nieuwe land willen ontvangen en samenbrengen."

Wie door die rivier gaat, gelooft nog in die belofte, geeft blijk van geloof, hoop en vertrouwen.

Hij gaf de gemeenschap nog de suggestie mee dat deze zondag, waarin we lezen over de doop in de Jordaan, voor ons een soort patroonsdag zou kunnen zijn. Want de doop is het wezenlijke en gemeenschappelijke element tussen de verschillende kerken zoals dat vorig jaar in de Verklaring van Onderlinge Dooperkenning in Heiloo is vastgelegd. "Maar oecumene is meer dan documenten. Oecumene is je niet neerleggen bij de verdeeldheid van de kerken, maar wegen zoeken om op het ingeslagen pad verder te

gaan. Op die weg is nog veel te doen!" ... "Er is toekomst, er is beweging, er zijn wegen we hebben iets te bieden aan de kerken waar we lid van zijn."

Bij terugkomst uit de Kindernevendienst gaven de kinderen Marlène tekeningen met vogels in de kleuren van de regenboog.

Aan het eind van de viering heette Ingrid Weitenberg, voorzitter AKM, Marlène nogmaals welkom. Pastoraat mag dan een woord zijn met soms een vreemde klank, maar pastoraat, een herder is wat we nodig hebben. Ze sprak de hoop uit dat we onder de hoede van herder Marlène mogen vernieuwen en groeien. Ze bood een bos bloemen met alle tinten rood, de kleuren van de Heilige Geest aan. Ook kreeg Marlène "de bijbel" over de Regenboog. Het boek van Jan van Well: Oecumene Metterdaad. In haar dankwoord haalde Marlène de woorden aan van Mgr. Zwartkruis: "Het volk dat het aan verspieders ontbreekt zal nooit het beloofde land bereiken". Ze wil graag de uitdaging aangaan om verspieder te zijn om het beloofde land te bereiken.

Na de viering kon de geloofsgemeenschap in de ontmoetingsruimte de nieuwe pastoraal werker ontmoeten, succes en geluk wensen.

PR. Regenboog, Edo Elstak

Mag ik mij even voorstellen... Marlène Falke-de Hoogh

De vraag om kort iets te willen schrijven bij wijze van nadere kennismaking, lijkt zo'n eenvoudige vraag maar is dat in feite niet. Het roept vragen op naar de eerste indruk, persoonlijk geloof en positionering. Dit laatste zowel waar

het mijn staan in de oecumene als ook in de Rooms Katholieke Kerk betreft. Laat ik maar beginnen bij mijn persoonlijke leven. Het is dit jaar 25 jaar geleden dat ik in het huwelijk ben getreden met Paulus Falke (55), dit huwelijk is gezegend met 4 kinderen, Marike (20), Guus (19), Sarah (15) en Zwaan (13). Op Marike na wonen we gevestigd in de Haagse Schilderswijk. Uit liefde en overtuiging zoals wij vaak zeggen want welke naam je ook geeft

aan onze wijk, achterstand-, pracht- of krachtwijk het laat onverlet dat veel mensen daar een stevige inspanning moeten leveren om het dagelijks bestaan. Als goede buur daar iets in te mogen betekenen beschouwen wij als een kostbare inbreng in ons dagelijks leven. Het wonen is overigens niet alleen kommer en kwel want de 67 nationaliteiten, de culturen en religies maken deze wijk ook tot een inspirerende context, 'de hele wereld in je achtertuin'.

De afgelopen vijf jaar bestond mijn werkzame leven naast het moederschap uit het geven van lezingen en trainingen op het grensgebied van leven en spiritualiteit. Als leken-Karmeliet heb ik uitgebreid de gelegenheid gehad mij middels de orde en het Titus Brandsma instituut daar uitgebreid in te verdiepen. Verder heb ik me bezig gehouden met het schrijven van mijn proefschrift over de Bijbelse Hermeneutiek van Thomas Müntzer, een exercitie die nog niet is voltooid en sinds mei ook beduidend minder aandacht krijgt. Sinds 1 mei 2012 ben ik namelijk werkzaam als pastoraal werker in de HH.Petrus en Paulus Parochie in Leiden en Ommelanden. Als pastoraal werker 'nieuwe stijl' dat zoveel betekent als door de bisschop te zijn gezonden voor taakvelden van catechese, pastoraat, gemeenschapsopbouw en missionair pastoraat. Wat opvalt is dat in dit rijtje geen liturgie staat. Ik ga, om dat maar eens kort en bondig te zeggen, niet voor in de liturgie. Niet, om maar gelijk een geruchtenstroom te ontcrachten, omdat ik dat als vrouw of leek niet zou mogen. In de keuze voor de zending voor deze taakvelden brengt de bisschop tot uitdrukking dat er tijd en menskracht moet worden vrijgemaakt voor geloofsvorming, spiritualiteit en vooral missionair pastoraat. Te midden van de ambten en bedieningen kan daar de eigenheid van de pastoraal werker liggen.

Tja en daar heb ik, bij dit voorstellen, meteen iets uit te leggen. Per 1 februari zal ik drie dagdelen of avonden beschikbaar zijn voor de Regenboog. Maar ook hier zal ik, overeenkomstig mijn zending van de bisschop, niet voorgaan in vieringen. Een prominente vraag is dan natuurlijk 'Wat je nu aan een pastoraal werker hebt als ze niet viert?'. Daar zou ik bladzijden over kunnen vullen maar laat ik ook daar kort over zijn. Het zal voor u net zoals dat voor mij was wennen zijn. Ik hoop samen met u te mogen ontdekken hoe we dan inhoud kunnen geven aan de band die wij met elkaar hebben, aan de wederkerigheid tussen de geloofsgemeenschap en de pastoraal werker. Hoe ik er voor u kan zijn als het gaat om pastoraat, catechese,

gemeenschapsopbouw, oecumene en nieuwe evangelisatie. Het behoeft, denk ik, geen pleit dat ik me verheug op de samenwerking met ds. Inge Smidt en alle vrijwilligers die de Regenboog rijk is.

Tot slot bij mijn doop heb ik de naam Marlène ontvangen en hoewel deze naam refereert aan Marlène Dietrich is deze afgeleid van Maria van Magdala, een sterke vrouw in de nabijheid van de Heer. Ik stel het op prijs als u mij bij mijn voornaam wilt noemen en zou willen tutoyeren. Het zou voor mij een uitdrukking zijn van een samen op weg gaan, elkaar kennend bij naam en toenaam.

Marlène

In memoriam Aad van der Lee (* 1927 † 2012)

Op 30 november overleed in Warmond Aad van der Lee, waar hij samen met zijn vrouw Ans sinds maart 2012 woonde. Hij werd 85 jaar.

Aad was een markante persoonlijkheid in de Regenboog, een visionair en mysticus. Zijn leven werd gekenmerkt door creativiteit, kleur, geloof, humor, zorgzaamheid en liefde. Een beeldend kunstenaar die niet zozeer zocht naar antwoorden, maar naar verbinding. Dat was het centrale thema in zijn werk. Vanuit de gebrokenheid wilde hij de scherven in zijn en andermans leven bij elkaar brengen en tot heelheid laten komen.

In De Regenboog heeft hij verschillende malen geëxposeerd. De laatste keer betrof het een portrettenserie rond *"de zoektocht naar de onbekende vader"*.

Ook was Aad actief betrokken bij de geloofsgemeenschap. Hij was gedurende lange tijd beheerder van de expositieruimte en een frequent kerkbezoeker, samen met Ans. Het geloof was een houvast in zijn leven, maar Aad was niet een mens om zich te laten opsluiten in dogma's en leerstellingen. Daarvoor was hij een te transcendente geest, iemand die ontvankelijk was voor en de verwondering van het leven in zich integreerde.

Maar Aad hield ook van humor. Heel subtiel, soms herkenbaar in zijn kunst. Bij die humor hoorde ook de clown, die hij ook tekende en schilderde.

Tijdens de uitvaartdienst heeft dochter Emmie op die wijze afscheid van haar vader genomen, als clown Pidoe, bellen blazend met zijn kleinkinderen naar de eeuwigheid toe. Schoonzoon Teun had een fotocollage gemaakt van het leven van Aad. De scherven van zijn jeugd, de vreugde en het geluk met Ans en Emmie en het grote verdriet om het sterven van Michel, zijn zoon.

Marc Chagall zei ooit: *"die andere werkelijkheid, de bovennatuurlijke werkelijkheid, is belangrijker voor mij dan de zichtbare"*. Dat was ook het visioen, de *"Begeisterung"* van Aad. In het zichtbare het onzichtbare laten zien, in het aardse het hemelse, in het tijdelijke het eeuwige, in de creatie laten zien wie de Schepper is.

Op 7 december heeft de uitvaartdienst in De Regenboog plaatsgevonden, waarna hij ter aarde is besteld op de begraafplaats van het Groene Kerkje in Oegstgeest.

Hij is in een andere werkelijkheid thuisgekomen, verenigd met zijn Michel. En wij bidden dat Ans veel sterkte en kracht mag ontvangen om dit verlies te verwerken.

Pastoor Jaap van der Bie

Uit de AKM...

Het nieuwe jaar is voor onze geloofsgemeenschap goed begonnen: een aantal vacatures zijn vervuld.

13 januari is Marlène Falke-de Hoogh geïnstalleerd als pastoraal werker voor 0,3 fte. Per 1 februari gaat ze aan de slag. We zijn erg blij weer een RK pastor te hebben. Elders in het Bulletin stelt zij zich voor. De werkzaamheden van Marlène zullen met name liggen op het vlak van pastoraat, spiritualiteit en geloofsvorming.

Op 20 januari is Ester Korbee bevestigd als lid van de AKM. Ester gaat de functie van secretaris AKM op zich nemen.

De AKM denkt intensief na over de vieringen in de Regenboog. Teveel verschillende gastvoorgangers, niet meer elke week de mogelijkheid voor Avondmaal of Eucharistie, striktere richtlijnen van de kerken. De vraag is: hoe kunnen we in de vieringen uiting blijven geven aan ons oecumenisch verlangen en beleving van eenheid, onafhankelijk van het soort viering of voorganger en toch verbonden blijven met de kerken. Het is een uitdaging, waarbij we enerzijds vertrouwde verworvenheden als de wekelijkse viering van de Maaltijd van de Heer moeten loslaten en anderzijds mogelijkheden zien tot vernieuwende liturgie. Het is een proces dat we als geloofsgemeenschap in zijn geheel moeten aangaan. We willen er rustig de tijd voor nemen en de geloofsgemeenschap erbij betrekken zodra er concrete ideeën en inzichten zijn.

Een van die concrete zaken waren de twee vieringen (23 en 31 december) door leden van de geloofsgemeenschap. We willen graag horen wat u daar van vond. Wist u trouwens dat er in de hal op de informatietafel een schrift ligt waarin u opmerkingen over de vieringen kunt schrijven? U mag ons natuurlijk ook aanspreken.

Het 'gele' boekje met tafelgebeden is vervangen door twee dikkere boekjes. Hierin zijn behalve meer tafelgebeden, RK goedgekeurde en algemene, ook een aantal gezongen tafelgebeden, Taizé-liederen, acclamaties en andere geliefde liederen die niet in het Liedboek of de GvL staan, opgenomen.

Terwijl ik dit schrijf moet de Aktie Kerkbalans nog van start gaan, maar als u dit leest is het al weer voorbij. Het is belangrijk dat we aan de PGL kunnen laten zien dat we een draagkrachtige wijkgemeente zijn en ook het vicariaat moet financieel gezond blijven om alle onkosten te kunnen betalen. Uw bijdrage is heel hard nodig.

Ook letterlijk moet de Regenboog overeind gehouden worden: de Stichting Beheer laat weten dat de achtergevel van het kerkelijk centrum dit jaar vernieuwd gaat worden en ook de toiletten een opknappingsbeurt krijgen.

Kortom, er is heel wat werk aan de winkel...

Namens de AKM, Ingrid Weitenberg, voorzitter

Nieuw AKM-lid stelt zich voor: Ester Korbee-van Hille

In het Bulletin van december 2012 las ik een dringende oproep voor een secretaris van de AKM.

Ik heb hierop gereageerd omdat ik mij op een bepaalde manier verbonden voel met de

Regenboog. Inge heeft mij een aantal

keren bezocht. Daarnaast is Pieter altijd betrokken geweest bij de Regenboog, en zo bleef ik op de hoogte van het reilen en zeilen. Ook bezocht ik avonden, die georganiseerd werden die mij aanspraken, zoals de uitleg van de Messias en de Mattheus Passion door Inge, of avonden geleid door Daan Stigter over stilte-meditatie.

Een enkele keer nam ik ook deel aan een gesprek op zondag. Kortom ik ben behoorlijk aan het shoppen geweest in de activiteiten van de Regenboog.

Sinds 1976 ben ik lid van de Oecumenische gemeenschap en was ik aanvankelijk ook trouw kerkganger. Op een gegeven moment is dat minder geworden. Met een fulltimebaan en een gezin legde ik mijn prioriteiten elders. Ik heb met name mijn aandacht verschoven naar andere vormen van spiritualiteit. Ik voel me een God-zoeker. Voor mij is het beleven van het goddelijke belangrijk. Ik zoek dit in meditatie en pelgrimage, en gewoon wandelen.

Daarnaast is voor mij belangrijk, hoe mensen met elkaar omgaan en met elkaar communiceren. Daarom heb ik met veel plezier een cursus geweldloze communicatie gevolgd. De manier waarop mensen met elkaar communiceren is zo belangrijk. Door de wijze waarop iemand zich uitspreekt, kan hij mensen met elkaar verbinden of uitsluiten. Luister je echt naar elkaar of heb je je eigen verhaal in je hoofd terwijl de ander jou iets vertelt?

Ik doe in mijn buurtje periodiek een dialoog met een aantal buurvrouwen. Dat is gedurende 2 uur praten aan de hand van een thema. Je praat met elkaar met behulp van een aantal spelregels. De vaardigheid die je met elkaar toepast is om echt naar elkaar te luisteren en door te vragen zonder daar direct een oordeel

aan te verbinden. Het gaat niet om discussiëren maar om de ander te begrijpen. Deze dialoogvorm is ongeveer 10 jaar geleden ingevoerd op initiatief van de toenmalige burgemeester van Rotterdam. Er waren toen grote problemen in wijken tussen inwoners van verschillende afkomst. Deze gespreksvorm is een succes gebleken. Daarna heeft deze dialoogvorm zich uitgebreid naar andere steden en organisaties om mensen in werkelijk contact met elkaar te brengen.

Inmiddels ben ik met pensioen en vind ik het belangrijk om ook tijd te steken in vrijwilligerswerk. Toen deze oproep werd gedaan wilde ik hieraan gehoor geven.

Ik heb nu de tijd en de zin om dat te doen in deze rol binnen de gemeenschap van de Regenboog. De wijze waarop ik ben benaderd in de Regenboog na vele jaren van afwezigheid vind ik hartverwarmend.

Ik hoop dat ik snel ingewerkt zal zijn in de ins en outs van de Regenboog en een bijdrage kan leveren aan de kerkgemeenschap, die samen wil optrekken vanuit de verschillende kerken.

Tot ziens in de Regenboog,
Ester Korbee-van Hille

Opbrengst collecten november-december 2012

Datum	1 ^e mandje	2 ^e mandje	Kinderneven- dienst	Bestemming 2 ^e mandje
11-nov	€ 125,25	€ 115,80	€ 7,97	Radboudzondag
18-nov	€ 125,40	€ 123,21	€ 4,30	Diaconie
25-nov	€ 116,75	€ 110,26	€ 4,00	Opbouw PG landelijke kerk
2-dec	€ 167,53	€ 165,05	€ 3,50	Nationale jongerencollecte
9-dec	€ 119,35	€ 101,50	€ 7,80	Diaconie
16-dec	€ 157,83	€ 142,40	€ 5,70	Opbouw PG gebouwen
23-dec	€ 111,75	€ 99,15	€ 5,80	Solidaridad
24-dec		€ 282,30		Kinderen in de knel
	€ 292,80	€ 290,00		Adventsactie
25-dec	€ 258,17	€ 277,32	€ 2,50	Werelddiaconaat
30-dec	€ 104,80	€ 99,67	€ 2,00	Diaconie
31-dec		€ 94,75		Oudejaarscollecte

Dirigent Regenboogkoor

Na het afscheid van Marja Goudzwaard als dirigent van ons kerkkoor is een benoemingscommissie (Jos Huisman, Arie Korteweg, Mary Pouw, ds. Inge Smidt, Wilfred van de Wal) snel aan de slag gegaan om een nieuwe dirigent te benoemen. De vakantieperiode bleek een lastig obstakel. Gelukkig waren Cor Ressler en Ton van Nierop bereid een helpende hand te bieden zodat repetities konden doorgaan en aan de vieringen meegewerkt kon worden.

Rond de jaarwisseling kon de commissie haar werkzaamheden afronden met het voorstel om Peter Scheele te benoemen als nieuwe dirigent. Hij leidde de eerste repetitie in 2013 en dirigeerde het Regenboogkoor in de feestelijke viering op 13 januari waarin Marlène

Falke - de Hoogh als pastoraal werker werd geïnstalleerd door vicaris dr. Ad van der Helm. Na de viering deelde hij de benoemingscommissie mee een benoeming tot dirigent te zullen aanvaarden.

Peter Scheele is klassiek zanger (bariton) en ontving zijn opleiding aan het Rotterdams Conservatorium. Binnen deze opleiding haalde hij ook de aantekening directietechniek.

Als dirigent is hij o.a. verbonden aan het St. Caeciliakoor te Benschop en een vocaal kwartet van vier amateurzangers. Vanuit zijn achtergrond als zanger, besteedt hij in de repetities veel aandacht aan vocale techniek en stemvorming. Als solist treedt hij regelmatig op met diverse

koren in oratoria, missen en cantates. Daarnaast heeft hij grote affiniteit met de koormuziek. Hij behoort tot de vaste bezetting van het professionele Laurens Collegium Rotterdam en zingt regelmatig in kleinere professionele ensembles. Daarnaast heeft hij zijn eigen lespraktijk waarin hij mensen coacht in het stemgebruik.

Als koor en geloofsgemeenschap zijn we ontzettend blij dat Peter deze taak op zich wil nemen en we ons na deze zoekperiode weer helemaal op het zingen in de vieringen kunnen richten.

We wensen koor, organist en de dirigent veel muzikale vreugde met elkaar en verheugen ons op hun medewerking aan de vieringen (de eerstkomende keren: zondag 10 februari en Aswoensdag).

De benoemingscommissie

De wereld, vol van God of vol realiteit?

Kijken met de schilder van Eyck (ong. 1400-1441) en zijn voorgangers.

In het Rotterdamse museum Boijmans van Beuningen is tot half februari de tentoonstelling "de weg naar van Eyck" te bezichtigen. In deze tentoonstelling wordt het grote verschil zichtbaar tussen de manier waarop middeleeuwse schilders het leven en vooral het lijden van Jezus afbeeldden en de manier waarop van Eyck dat rond 1430 doet. Deze verschillen hebben alles te maken met hoe mensen hun wereld ervoeren: als verwijzing naar de goddelijke werkelijkheid of als specifiek terrein van de mens.

Op deze avond kijken we met elkaar naar schilderijen om te zien wat wij aan deze werken ervaren. Daarnaast verkennen we met elkaar hoe we zelf de wereld ervaren: van vol van God tot puur menselijke ruimte. Als u bij dit onderwerp spontaan schilderijen of gedichten in gedachten schieten, neem ze dan mee, tastbaar of als link! Internet is (hopelijk) aanwezig, een beamer ook.

Plaats: Stiltecentrum; tijd: **dinsdag 29 januari** om 20.00u. Maximum aantal deelnemers: 15. Opgave: ds.Smids@gmail.com

Oerverhalen en ons beeld van mens en wereld.

Scheppingsverhalen uit verschillende delen van de wereld geven ons een bonte indruk van

hoe er tegen mensen (en hun leefomgeving) werd aangekeken. De Bijbelse scheppingsverhalen geven ons ook een indruk van hoe de vertellers van toen God en mensen zagen.

We vergelijken een aantal oerverhalen met elkaar en proberen op het spoor te komen wie "de mens" eigenlijk is en of we onszelf in deze beelden herkennen. Ook het beeld van onze wereld en van de goden of – als het om de Bijbelse verhalen gaat – God overdenken we met elkaar.

Uiteindelijk is het de bedoeling dat we zelf aan de slag gaan met het ontwerpen van een "oerverhaal", waarin we in woord of beeld onze eigen visies op mens, wereld en Diegene die wij God noemen vorm geven.

Plaats: pastoreskamer; tijd: **dinsdag 19 februari** om 20.00u. Maximum aantal deelnemers: 15

Opgave: ds.Smids@gmail.com

Lezen in de Joodse Bijbel

De bijbel is een fantastisch boek en de bron waaruit ik leef, gelukkig leef.

Tegelijkertijd is de bijbel een hoogst gevaarlijk boek dat in het denken van veel mensen een duistere macht is.

Bij de joodse bijbel denken we aan het oude testament, aan Tenach of de Torah, maar heel de bijbel is door joden en geheel-joods denkende mensen geschreven. Voor het verstaan van de bijbel, ook van het nieuwe testament, maakt dat reusachtig veel uit. U hebt dat zonder twijfel al vaak van ds Inge Smidt en ds John Boon gehoord.

In zijn vroege jaren schreef Martin Luther een boekje met de titel: Dass Jesus Christus ein geborener Jude sei. Dat was revolutionair: Jesus was voor het gevoel van de christenheid helemaal geen jood, maar de stichter van het christendom en dus een soort "christen" (avant

la lettre dan!).

Maar eeuwenlang, ook door Luther en na hem, is de bijbel gelezen als een boek dat eigenlijk alleen over Jesus ging en dan ook nog een ontjoodste Jesus!

Ik meen zeker te weten dat Jesus, als hij dat geweten had, dat verschrikkelijk had gevonden!

Tegelijkertijd ben ik christen en geen jood! Ook voor mij is Jesus volgen dat wat ik wil en probeer en op mijn goede dagen ook een beetje doe.

Maar wel heb ik bijna alles te danken aan wat ik geleerd heb over met-joodse-ogen-en-oren de bijbel lezen!

Ik stel u voor samen te gaan lezen en te ontdekken welk een bevrijdend verschil het maakt om de bijbel als puur joods boek te lezen: hoe akelige duistere teksten warm, praktisch en menselijk worden.

We gaan dat doen op vijf woensdagmiddagen van 15.30-17.30 uur op 6-13-20-27 februari en 6 maart in de Regenboog.

Het is fijn als u zich van tevoren opgeeft: als er tenminste acht deelnemers zijn gaat de cursus door.

Opgave bij Ingrid Weitenberg e-mail: ingridjam@hotmail.com of tel. 071- 5211 963. Inlichtingen bij mij ds Piet Warmenhoven Waardgracht 56 2312RR Leiden 071-3100007 of pietwarmenhoven@gmail.com

Een pelgrimsweg door de 40dagentijd

Pelgrimage van gebed

Pelgrimeren is op weg gaan naar een ver doel. Het bijzondere van pelgrimeren is, dat niet het bereiken van het doel het belangrijkste is, maar het gaan van de weg. Elke stap telt, elke dag is de weg nieuw, elke dag brengt zijn eigen verrassingen, vreugde en moeilijkheden.

U wordt uitgenodigd in de 40dagentijd op pelgrimstocht te gaan. Niet met een rugzak op en wandelschoenen aan, maar met een Bijbel voor uw neus en een stil plekje in uw eigen huis.

De tocht begint op dinsdag 12 februari 20.00 uur met een bijeenkomst van alle deelnemers en begeleiders in het Stiltecentrum van de Regenboog. Daar wordt de route uitgezet en krijgt iedere deelnemer zijn/haar persoonlijke begeleid(st)er. Vervolgens is er een gezamenlijke gebeds/meditatieoefening. Daarna maakt u kennis met uw persoonlijke

begeleider en krijgt u van hem/haar een paar Bijbelteksten mee om thuis de eerste stappen te zetten.

Het is de bedoeling dat u thuis, indien mogelijk liefst dagelijks op een vast tijdstip, een half uur vrij maakt om op een biddende en meditatieve manier met een tekst bezig te zijn. U hebt hiervoor geen specifieke Bijbelkennis of meditatie-ervaring nodig, alleen de wil een half uur vrij te maken voor (een gesprek met) God.

Na een week, weer op dinsdagavond, hebt u een persoonlijk gesprek van maximaal 30 minuten met uw begeleider over uw ervaringen in de afgelopen week; wat heeft u aangesproken, wat roept vragen op. Dan wordt uw pad verder uitgestippeld en krijgt u nieuwe teksten mee voor de komende week. Dit herhaalt zich 5 keer.

Op 2 april (vlak na Pasen) is er een slotbijeenkomst van alle deelnemers en begeleiders samen. Er is dan een korte gebedsdienst en uitwisseling en afronding.

Op deze pelgrimstocht wordt u begeleid door geestelijke begeleiders van het Stanislasteam. Het Stanislasteam is een groep ervaren geestelijke begeleiders die nauw verbonden zijn met de Jezüeten in Delft.

Het is belangrijk dat u alle 7 avonden aanwezig bent en in staat bent regelmatig thuis een half uur voor de pelgrimage vrij te maken.

Data:

dinsdag 12 februari 20.00 – 21.30 uur:
gezamenlijke bijeenkomst Stiltecentrum Regenboog

dinsdag avonden 19 februari, 5,12,19 en 26 maart:
individuele afspraken van 30 minuten in de Regenboog

dinsdag 2 april 20.00 uur
gezamenlijke bijeenkomst Stiltecentrum Regenboog

kosten: € 15,- (materiaal en reiskosten begeleiders)

Meer informatie bij

Alice Withaar, tel. 070-3868149, e-mail: alice.withaar@planet.nl. (Stanislasteam)
Aanmelden vóór 30 januari bij Ingrid Weitenberg, e-mail ingridjam@hotmail.com of tel. 071- 5211 963 of via het aanmeldstrookje van de folder in de hal.

Mensen met grote namen

Marlene Falke-de Hoogh behandelt drie grote denkers die nog steeds inspirerend zijn voor veel mensen. Het zijn achtereenvolgens Titus Brandsma, Dag Hammarskjöld en Dietrich Bonhoeffer

data: donderdagen 14 februari, 7 maart en 14 maart

tijd: 20:00 uur

plaats: De Regenboog/Stiltecentrum

Jongvolwassenen

Maandag 11 februari komen de jong volwassenen weer bij elkaar, in de pastoreskamer in de Regenboog, om acht uur.

Ze gaan samen kijken naar een profeet, door één van hen ingebracht als onderwerp van de avond. Wil je meer weten of ook komen? Van harte welkom. Informatie bij wander_gubler@hotmail.com

Jonge gezinnen

De ouders van de jonge gezinnen komen op maandag 28 januari samen bij Gerben en Claudia. Het onderwerp van de avond is: hoe bouw je rust in in het hectische bestaan van een ouder van jonge kinderen? Hoe kun je jezelf en je geloof voeden als voortdurend je aandacht gevraagd wordt?

We lezen met elkaar in dit kader Psalm 1. Informatie: janpascal@vanbest.org

Rol wijkcontacten essentieel bij opbouw van de oecumenische geloofsgemeenschap

vlnr. 1° rij: Roos Stol;Geeke van Middelkoop; Hetty Rehorst;Mieke Tirion; Marij Mieremet; Annet Ederveen
vlnr. 2° rij: Betty Landkroon; Ada Minne; Edo Elstak; Martha Zanting

De werkgroep wijkcontacten - ontstaan uit de samenvoeging van de werkgroepen Informatie en Pastorale Zorg – heeft een belangrijke rol gespeeld bij de opbouw van de Oecumenische Geloofsgemeenschap in de Merenwijk. De werkgroepleden gingen en gaan er nog steeds op uit om nieuwe mensen in de Merenwijk namens de geloofsgemeenschap welkom te heten. Martha Zanting, Hetty Rehorst, Mieke Tirion en Roos Stol vertellen over de geschiedenis van de werkgroep en hun ervaringen.

Martha Zanting: Henk en ik zijn in januari 1975 in de Werven komen wonen. Al gauw kregen we bezoek van Suzanne van den Burgh die ons welkom kwam heten. Dat hebben we heel fijn gevonden. Toen mij werd gevraagd om me bij de Werkgroep Informatie aan te sluiten, heb ik onmiddellijk ja gezegd. Mijn werkterrein werd de Werven. Ieder lid van de werkgroep had een eigen wijk. Later ben ik verhuisd naar de Zwanenzijde en ben ik

daarvan contactpersoon geworden. Henk was lid van de Werkgroep Pastorale Zorg. Henk en ik zijn van Gereformeerde huize, maar we voelden ons meteen thuis in de Oecumene. Onze instelling was: "We wonen in de Merenwijk en daar willen we ook kerken". De kinderen gingen er naar de Kindernevendienst en zaten op het Kinderkoor. Het was een vrolijke tijd. Er woonden voornamelijk jonge gezinnen in een wijk in opbouw.

Hetty Rehorst: Ik ben in 1976 met mijn man Piet naar de Merenwijk gekomen. Ik heb mezelf bij de werkgroep Pastorale Zorg aangemeld, want ik wilde graag nieuwe mensen leren kennen. Voor mij was de Oecumene heel onwennig. Ik kom van de Veluwe en ben Nederlands Hervormd. Ik heb op catechesatie gezeten, ben bij het Hervormd jeugdwerk geweest en heb een Hervormde Sociëteit opgezet. Ik ben vervolgens naar Den Haag verhuisd en ben van ongeveer 1968 tot 1976 lid geweest van de kerkenraad van de Nederlandse Hervormde Bethelkerk in Den Haag-Loosduinen in de functie van bejaardendiaken. Mijn man ging niet naar de kerk en daarom was het voor mij - na onze verhuizing naar de Merenwijk - vanwege de tijd moeilijker om naar een kerk in het Centrum van Leiden te gaan. Ik ging dus kerken in de Regenboog. Ik heb me redelijk aangepast, maar ik ga ook wel eens naar andere kerken.

Mieke Tirion: Met mijn man Pieter ben ik in 1979 in de Merenwijk komen wonen. De rondweg was er al. De Arendshorst en Condorhorst stonden er ook. De wijken: de Dalen, de Duinen, de Werven en de Vlinders waren net gebouwd. De Merenwijk is een mooie, groene wijk geworden waar het fijn toeven is. Ik ben van Nederlands Hervormde Huize en kom uit Drenthe. De eerste keer dat ik in de viering in de Regenboog was, had ik wat moeite om alle liederen mee te zingen, maar al gauw voelde ik me er thuis. Dominee Van Leeuwen placht te zeggen: "Kerkgang is feestgang". Dat vind ik een mooie uitspraak. Als AKM-lid ben ik in de jaren 80 bij de werkgroep Pastorale zorg terechtgekomen.

Roos Stol: Toen ik in de Merenwijk kwam wonen met mijn man Marten, wilde die zich niet aansluiten bij de Oecumenische Geloofsgemeenschap. We gingen naar de Petrakerk, een gereformeerde kerk. We hadden wel een abonnement op het Bulletin en bleven zo op de hoogte van wat er gaande was. Eind 1990 werd de Petrakerk gesloten. De klok van deze kerk luidt nu bij onze

Regenboog. Wij sloten ons aan bij de Samen-op-weg-gemeente in de Bethlehemkerk. Toen die kerk verkocht werd, kozen we voor de Binnenstadsgemeente van de Hooglandse Kerk. Sinds 2003 kerk ik in de Regenboog. Hetty Rehorst heeft me gevraagd bij de Werkgroep Wijkcontacten te komen. Zij moest met de werkgroep stoppen, omdat haar man ziek werd. Na zijn overlijden is ze er weer bijgekomen.

De geschiedenis van de Werkgroep Wijkcontacten

De leden van de *Werkgroep Informatie* waren de eersten uit de gemeenschap die contact legden met nieuw ingekomenen. Daaronder vielen toen alle mensen die nieuw in de Merenwijk waren komen wonen. Mensen reageerden in die begintijd vaak hartelijk op het bezoek. Werkgroepleden mochten vaak binnenkomen en er was tijd voor een gesprek. De mensen ontvingen een informatiepakket en tevens een uitnodiging om de informatieavond in de Regenboog bij te wonen. Er werd dan een inleiding gehouden door een van de pastores: Henk Hortensius, Jan van Well, of Jan van Leeuwen. Er was ook een lid van de werkgroep aanwezig. Daarna konden de mensen vragen stellen en vertellen waar ze vandaan kwamen en hoe het er in hun kerk van herkomst toging en wat ze hier verwachtten van de Oecumene. Daarmee kwam het gesprek op gang. Mensen leerden elkaar zo kennen. Om de nieuw ingekomenen op de juiste manier te kunnen begroeten, hield dominee Suze de Meij rollenspellen met de werkgroepleden, die zo beter voor hun taak werden toegerust. Mieke Tirion, die indertijd in de AKM zat, volgde om die reden op uitnodiging van Jan van Well ook de pastorale school.

De werkgroep Pastorale Zorg werd opgericht omdat er in de Regenboog niet met ouderlingen en diakenen werd gewerkt. Er werden wel mensen uit de Regenboog zo bevestigd, omdat dat een vereiste was en is om deel te nemen aan de Centrale Kerkenraad. De werkgroep Pastorale Zorg ontving de gegevens van de Werkgroep Informatie. Hetty: "Soms maakte ik een afspraak met mensen en soms ging ik er spontaan langs. Sommige mensen zeiden geen behoefte aan bezoek te hebben, maar soms kwam je heel erg gelegen en praatten mensen met je over hun leven. Ook in onze werkgroep werd met rollenspellen geoefend. Na ons bezoek nodigden we de mensen uit voor een Groothuisbezoek dat per wijk werd

georganiseerd. De bijeenkomst was bij iemand uit de wijk thuis. Er was altijd een pastor en werkgroeplid aanwezig. Op zo'n avond kwamen dan verschillende onderwerpen ter tafel.

De werkgroepen Informatie en Pastorale Zorg gingen na enige tijd op in de *Werkgroep Wijkcontacten*.

De tijden zijn inmiddels sterk veranderd. Het elan van de eerste uren is verdwenen. De wijk is al jaren afgebouwd en de mensen in de wijk zijn gesetteld. Werden eerst alle nieuw ingekomenen bezocht, nu zijn dat alleen mensen die in de kerkelijk administratie zijn opgenomen. De deur zwaait niet meer wijd open. Mensen nemen het informatiepakket nog wel aan, maar daar blijft het vaak bij. De ontkerkelijking is duidelijk te merken. Het Groothuisbezoek wordt door gebrek aan belangstelling niet meer georganiseerd, maar de informatieavonden zijn er nog steeds. In april zal er om de wereldtafel een informatiebijeenkomst voor nieuwe bewoners zijn, die Edo en Mieke zullen voorbereiden. Het is een nieuw initiatief dat werkgroepen een activiteit om de wereldtafel in de kerkzaal organiseren.

De werkgroep is verantwoordelijk voor de informatietafel in de hal. Iedere zondag is er een lid van de werkgroep aanwezig om vragen van mensen te beantwoorden en documentatie aan te reiken. Martha zegt altijd nieuwe mensen aan te spreken, vooral bij het koffiedrinken na de dienst. Mieke die bij de Regenboog Open werkt, maakt elke dinsdag de tafel aan kant. Dat is ook de dag dat de Trombosediens in de Regenboog is. Mensen kijken dan vaak wat er op de tafel ligt.

Jaarlijks organiseert de Werkgroep Wijkcontacten een uitje. Oorspronkelijk waren die uitjes opgezet voor de Buitenmerenwijkers. Dat zijn mensen die niet in de Merenwijk wonen, maar wel bij de Oecumenische Geloofsgemeenschap horen. Geeke van Middelkoop is daar de contactpersoon van. Op die uitjes kunnen de Merenwijkers en Buitenmerenwijkers elkaar beter leren kennen. Het ene jaar is het uitje in Leiden, het andere jaar daarbuiten. Meestal vindt het plaats op de tweede zondag van maart. Inmiddels is er een indrukwekkende lijst van veelal spirituele plekken die bezocht zijn: De Bhoeddhistische tempel in Amsterdam, de Moskee in Leiden, de Synagoge ook in Leiden, de Soefi-tempel in Katwijk, Ons' Lieve Heer op Solder in Amsterdam, het Soto-Zencentrum in Leiden, het Klooster Bijdorp in Voorschoten, de Sint

Bavo in Haarlem, de Vrijmetselaarsloge, de Russische kerk in Rotterdam. Dit voorjaar staat er een bezoek aan een katholieke kerk in Leiden: de Lodewijk en een bezoek aan de Ev. Lutherse kerk op het programma. Tussendoor zal in een gezellige gelegenheid de lunch worden gebruikt.

Wat is de motivatie om in de kerk actief te zijn?

Martha Zanting: Ik vond het leuk dat ik gevraagd werd om lid te worden van de Werkgroep Wijkcontacten. Een goede werkgroep voor mij, want ik houd van mensen. Van huis uit heb ik dat vrijwilliger zijn niet zo meegekregen. Het zit gewoon in mij. Mijn geloof is belangrijk voor mij. Mijn voornaamste drijfveer om mee te doen is mensen ontmoeten en met mensen bezig zijn en dat kan in de Regenboog uitstekend.

Hetty Rehorst: Ik ben niet gevraagd voor de werkgroep, maar ik heb me gewoon aangemeld. Ik heb altijd in de kerk gewerkt. Ik had veel met pastorale zorg te maken gehad voor ik naar Leiden kwam. Het werk bij de Werkgroep Wijkcontacten vond ik leuk, omdat ik een eigen wijk had en daar veel leuke mensen leerde kennen. Als ik rondreed door de wijk, dan maakte ik al gauw een praatje met die en gene. Ik woonde in de Heivlinder, maar was contactpersoon voor de Heides en de Zegges. Ook met de mensen in de werkgroep heb ik het getroffen.

Mieke Tirion: Ik ben graag praktisch bezig. Toen ik een beroep moest kiezen ben ik verpleegkundige geworden. Ik deed toen geen vrijwilligerswerk. Dat lag vooral aan de onregelmatige werktijden. Toen ik een kind kreeg, ben ik met werken gestopt. Dat gaf me de kans me als vrijwilliger nuttig te maken. Ik volg mijn gevoel, reageer op wat op mij afkomt en maak dan keuzes. Ik ben niet heel idealistisch. Ik voel me thuis in de Regenboog en doe er al jaren met plezier vrijwilligerswerk.

Roos Stol: Ook ik heb in verschillende kerken vrijwilligerswerk gedaan. Als je ergens lid van bent, dan mag je daar ook wel iets voor doen, ongeacht of het nu een kerk of ander soort vereniging is. Ik heb in de Kindernevendienst in de Petrakerk meegedraaid. Ik ben ouderling geweest. In de Hooglandse kerk zat ik in een van de teams die daar het kerkbladje maakten. Vanaf 2003 kerk ik in de Regenboog. Hetty maakte me attent op de vacature bij Wijkcontacten. Een fijne club om bij te horen.

Martha tegen Hetty, Mieke en Roos, juist omdat we zo goed met elkaar kunnen opschieten, moeten we eens met zijn allen gaan eten bij de Regenboogdis. In het voorjaar zou een geschikte datum zijn. De anderen knikken instemmend.

Interview Frances Verhaar
Foto Ronald van Heijningen

Op bezoek bij de Lodewijk

Zondag 10 maart

Ieder jaar organiseert de werkgroep Wijkcontacten voor de leden van de geloofsgemeenschap een bezoek aan een organisatie met een beschouwelijk karakter. Vorig jaar gingen we naar de Russisch Orthodoxe kerk in Rotterdam. Vandaar dat we dit jaar weer in Leiden blijven. Daar is nog veel te zien en te ervaren. We gaan om 10:00 uur naar de "Hoog Mis" in de Lodewijkskerk en zijn aansluitend welkom voor een gesprek en rondleiding. We gebruiken daarna de lunch bij Burgerzaken op de Breesstraat 123 (voor eigen rekening). Afsluitend bezoeken we de Ev. Lutherse kerk

Maximum aantal deelnemers: 25.
datum: 10 maart 2013 10:00 uur
bij de Steenschuur 19.
Aanmeldingen voor deelname tot 25 februari
bij: Geeke van Middelkoop 0172-572355
c.vanmiddelkoop@hccnet.nl of
Edo Elstak 5210235 ejh.elstak@telfort.nl
of via de website:
www.deregenboogmerenwijk.nl

Vastenmaaltijd.

Ook dit jaar organiseert de Werkgroep MOV/ZWO (Missie Ontwikkelingssamenwerking en Vrede/ Zending Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking) een Vastenmaaltijd en wel op donderdag 21 maart. De vastenactie heeft ook dit jaar een doel veraf: de verdere bouw van de schoolvleugel van de basisschool H. Paulus in Kumasi en dichtbij in Leiden. Via de solidariteitsmaaltijd willen we iets extra's doen voor de ander.

Bijbeltapes

De Bijbeltapes is een uniek project waarin de complete Bijbel als hoorspel wordt opgenomen. Alle boeken van het Oude en Nieuwe Testament en de deuterocanonieke boeken zullen in zeven jaar tijd worden uitgebracht. De Bijbeltapes verschijnen in 20 delen.

Begin 2012 verscheen deel 1 van de Bijbeltapes, met Marcus, Ester en Hooglied. Onlangs verscheen deel 2 van dit bijzondere project, met de Bijbelboeken Ruth, Prediker, Klaagliederen, Romeinen en Tobit. Dit unieke project wordt gemaakt en uitgegeven door uitgeverij Chevigny, samen met regisseur Peter te Nuyl. De basis is de complete tekst van De Nieuwe Bijbelvertaling. Deze vertaling kunt u woord voor woord terughoren in de Bijbeltapes.

Aan de opnames werken de beste acteurs uit Nederland mee, waaronder Bram van der Vlugt, Hadewych Minis, Mark Rietman, Krijn ter Braak, Hans Dagelet, Tycho Gernandt en Matteo van der Grijn.

U kunt deel 1 en 2 bestellen via www.debijbeltapes.nl. Op deze site kunt u ook fragmenten beluisteren. Elk deel kost € 39,95.

Nederlands Bijbelgenootschap Haarlem

Kerstcadeau

Hoewel ik normaalgesproken geen voorstander van kerstcadeaus ben, ben ik zeer gelukkig met het kerstcadeau dat ik dit jaar gekregen heb. Het is een 12-jarige zwarte labrador, die luistert naar de naam Co. Ik zal dit geschenk nader verklaren.

Hoewel hulpmiddelen die je in bruikleen krijgt in principe eigendom van de zorgverzekeraar zijn, geldt dat in het geval van de blindengeleidehond niet. Omdat de verzekeraars niet willen blijven zitten met afgekeurde of gepensioneerde geleidehonden, blijft de levende haven eigendom van de geleidehondenschool, die een hond in geval van bijvoorbeeld mishandeling, dus ook terug zou kunnen halen. Als een hond niet meer werkt omdat hij afgekeurd wordt of met pensioen gegaan is, draagt de school hem over aan een particulier, die eigenaar wordt. Dat kan de visueel gehandicapte zijn voor wie de hond gewerkt heeft, of iemand anders die een niet meer werkende geleidehond in huis wil nemen.

Co was al die tijd dat hij voor mij werkte feitelijk dus niet van mij. Sinds kort is hij dat wel. Al sinds 2007 is er gesproken over Co's pensionering. De school is lange tijd van mening geweest dat geleidehonden niet langer dan zes jaar mochten werken. Ik deelde die mening niet, wat tot de nodige aanvaringen geleid heeft. Uiteindelijk raakte de school er ook van overtuigd dat de ene geleidehond de ander niet is en dat honden die daartoe in staat zijn, best langer kunnen werken.

Vlak voor kerst kwamen de eigenaars van de school bij ons op bezoek. Ze waren erg enthousiast over Co, die hen al vrolijk bij de voordeur begroette. Ze vonden hem er gezond en gelukkig uitzien. Ze informeerden naar Co's werksituatie en waren blij te horen toen ik vertelde dat die wat rustiger geworden was. Ik ben gestopt met het werken buiten de deur, waardoor Co regelmatig dagen vrij heeft. Zijn geleidewerk bestaat vrijwel uitsluitend uit tochtjes door de Merenwijk en af en toe een ritje naar de Leidse Hout. Toen ze hoorden dat

Co ook regelmatig lange wandelingen langs de Zijl en rond de golfbaan maakt en vaak niet aan de riem hoeft, waren ze helemaal tevreden.

Ze vertelden dat ze zelden honden tegenkwamen die er op Co's leeftijd nog zo gezond en fit uitzagen. Dat hij zelfs nog werkte, was volgens hen helemaal uniek.

Toch voelde de school zich om juridische redenen genoodzaakt Co nu echt met pensioen te sturen. Hij is bijna 13 jaar, wat mogelijk betekent dat hij minder scherp en alert is dan een geleidehond die een stuk jonger is. Als ik daardoor een ongeluk zou krijgen, zou de verzekeraar de school daarvoor aansprakelijk kunnen stellen, met alle gevolgen van dien.

De eigenaars hebben Co daarom aan mij overgedragen en spraken daarbij het vertrouwen uit dat ik goed voor hem zou zorgen. Ze konden zijn geleidetuig niet van me afnemen, omdat ik dat zelf gekocht had. Dat leek hen ook niet nodig. Ze vertrouwden erop dat ik Co niet het onmogelijke zou vragen en mijn verantwoordelijkheid zou nemen. Ze spraken hun hoop uit dat Co en ik nog heel lang op dezelfde voet door zouden gaan en hadden er schik in toen ik het geleidewerk dat hij nog verrichtte en zal blijven verrichten, betitelde als vrijwilligerswerk.

Nu Co bijna 13 jaar oud is, heb ik vrede met dit besluit. Het betekent dat ik volgens de zorgverzekeraar niet langer over een geleidehond beschik en dat ik dus geen vergoeding meer voor zijn verzorging krijg. Andere consequenties zijn er feitelijk niet. Bovendien geeft het me ook rust, dat ik nu geen verantwoording meer hoeft af te leggen aan de school en niet langer hoeft te vrezen dat een ander kan besluiten dat Co met zijn werk moet stoppen.

Het zwaard van Damocles is afgewend. Het geschenk uit de hemel werd een kerstcadeau. Het mooiste kerstcadeau.

Corine Knoester

Agenda

- Morgengebed: elke woensdag van 09.30 tot 09.45 uur;
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur;
- Inzamelen oud papier, metaal en kleding: elke eerste donderdag van de maand van 09.00 tot 21.00 uur;
- Mothers Prayers: elke eerste vrijdag van de maand van 10.30 tot 12.00 uur;
- Regenboogdis: elke laatste vrijdag van de maand van 18.00 tot 20.00 uur;
- Regenboog open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Stiltecentrum open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;

Januari		
Zo 27	11.15-12.30 u	Spiritualiteit en vormen van gebed
Ma 28	20.00 u	Jonge gezinnen
Di 29	20.00-22.00 u	Kijken met Van Eyck
Februari		
Wo 06	15.30-17.30 u	Lezen in de Joodse Bijbel
Ma 11	20.00-22.00 u	Jongvolwassenen
Di 12	20.00-21.30 u	Pelgrimage van gebed
Wo 13	15.30-17.30 u	Lezen in de Joodse Bijbel
Do 14	20.00-22.00 u	Titus Brandsma
Di 19		Pelgrimage van gebed
Di 19	20.00-22.00 u	Oerverhalen
Wo 20	15.30-17.30 u	Lezen in de Joodse Bijbel
Wo 27	15.30-17.30 u	Lezen in de Joodse Bijbel
Maart		
Di 05		Pelgrimage van gebed
Wo 06	15.30-17.30 u	Lezen in de Joodse Bijbel
Do 07	20.00-22.00 u	Dag Hammerskjöld
Zo 10	10.00 u	Bezoek aan andere kerken
Ma 11	20.00-22.00 u	Jongvolwassenen
Di 12		Pelgrimage van gebed
Do 14	20.00-22.00 u	Dietrich Bonhoeffer